

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการใช้เทคโนโลยีแพร่กระจายอย่างกว้างขวางในสังคมไทย ทั้งการใช้ในระดับส่วนบุคคลไปจนถึงการประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ และทางด้านสังคม นับตั้งแต่การจัดงานปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศไทย พ.ศ. 2538 (Thailand IT Year 1995) เป็นต้น มาประเทศไทยได้นำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือไอซีที (Information and Communication Technology : ICT) ไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง และหลากหลาย ทั้งในการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐและเอกชน ในด้านการศึกษาได้นำไปใช้ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนการนำไปใช้ในภาคประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การพัฒนาเยาวชนเพื่อให้รู้เท่าทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปจึงเป็นบทบาทหน้าที่ของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่จะต้องร่วมกันพัฒนาให้รู้เท่าทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยการนำไอซีทีมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนคิดคนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กิดานันท์ มลิทอง, 2548 : 7-16 ; ชีระ กุลสวัสดิ์, 2553 : 159-160)

การดำเนินการของภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงข้างต้น ทั้งการกำหนดนโยบายและแผนงาน ดังจะเห็นได้จากการกำหนดสาระสำคัญแผนแม่บทเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารฉบับที่ 2 ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ที่มุ่งสานความต่อเนื่องนโยบายจาก IT 2010 และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2545-2549 โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และการบริหารจัดการไอซีทีระดับชาติ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ที่กำหนดเป้าหมายประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของประชากร ทั้งประเทศมีความรอบรู้ สามารถเข้าถึง สร้างสรรค์และใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ รู้เท่าทัน มีคุณธรรมและจริยธรรม (Information Literacy) ก่อเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงานและการดำรงชีวิตประจำวัน นอกจากนี้รัฐบาลยังได้กำหนดกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย (IT 2020) โดยมีเป้าหมายหลักด้านการพัฒนากำลังคนและสังคม คือมีโครงสร้างพื้นฐานไอซีทีความเร็วสูง (Broadband) ที่กระจายอย่างทั่วถึง

ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะบริการด้านการศึกษาและบริการสาธารณสุข เสมือนการเข้าถึงบริการสาธารณสุขไปทุกชั้นพื้นฐานทั่วไป สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทัน เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การทำงาน และการดำรงชีวิตประจำวัน และบุคลากรไอซีทีที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการด้านการพัฒนาความรู้ไอซีทีแก่แรงงานและบุคคลทั่วไป ที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ (1) กำหนดให้สถาบันการศึกษาต้องนำไอซีทีมาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น และให้มีหลักสูตรหรือเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้ไอซีที ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงผลกระทบของไอซีทีต่อสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนทุกระดับ (2) ปรับปรุงเนื้อหาหรือหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับประถมและมัธยมศึกษา โดยให้เพิ่มเนื้อหาที่เป็นการเสริมสร้างทักษะในการใช้ประโยชน์จากไอซีทีที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการจ้างงานในศตวรรษที่ 21 และ (3) กำหนดให้ทุกสถาบันการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดให้มีการทดสอบความรู้ด้านไอซีทีพื้นฐาน (Basic ICT literacy) สำหรับนักเรียนก่อนจบการศึกษา (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. 2554 : 3 - 26)

กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษาของประเทศ ได้เสนอกลไกเพื่อสนับสนุนสิ่งที่ต้องพัฒนา ปรับปรุง ในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง(พ.ศ.2552-2561) ด้านการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา คือสนับสนุนให้มีการนำไอซีที มาใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทุกคน ทุกที่ ทุกเวลา ครูผู้สอนมีความสามารถในการใช้ไอซีทีเพื่อการเรียนการสอนรวมทั้งการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการเพื่อการผลิต ใช้ บำรุงรักษาไอซีที และการสนับสนุนสื่อมวลชนผลิตรายการที่มีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552 : 37-38) สอดคล้องกับเป้าหมายโครงการปัจจัยสนับสนุนด้านการศึกษา กิจกรรมการ จัดหาระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อการศึกษา ตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ของ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2554 : 28) และ โครงการพัฒนาบุคลากรด้านบูรณาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อยกระดับการเรียนการสอน มีจุดเน้นเพื่อการอบรมครูในโรงเรียนให้สามารถประยุกต์ใช้ ไอซีทีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ของนักเรียนให้สามารถจัดการเรียนการสอนแบบ Teaching for Learning โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้และเกิดองค์ความรู้ โดยใช้เป็นเครื่องมือตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553 : 3-5) ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการนำไอซีทีมาใช้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องตระหนักและยึดถือเป็นภารกิจสำคัญในการนำไอซีทีมาเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน เนื่องจากไม่สามารถหลีกเลี่ยงกระแสอิทธิพลของเทคโนโลยีสารสนเทศดังกล่าวได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ (เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2553 : 14-15) ที่ให้แนวคิดในการอบรมผู้บริหารสถานศึกษาว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดในระบบการนำองค์กร เพราะการนำองค์กรเป็นกลไกในการบริหารจัดการการศึกษาของไทย อีกทั้งปัจจุบันวิทยาการด้านเทคโนโลยีต่างๆ มีความก้าวหน้าซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีที่เข้าถึงง่าย ประหยัดและสะดวกต่อการใช้งาน โดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่ เพื่อให้การบริหารการศึกษาถูกต้องแม่นยำ และที่สำคัญเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยลดภาระงานของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของบริดจ์ (Bridges. 2003) เฟลด์เนอร์ (Feldner. 2003) โอเวนส์ (Ovens. 2003) และอลัน (Alan. 2004) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของการนำไอซีทีไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูและนักเรียน

จึงกล่าวได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการใช้ไอซีทีในสถานศึกษา ทั้งด้านการบริหารจัดการทั่วไปและการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไรก็ตามแต่จากการศึกษาพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาไม่ให้การสนับสนุนนโยบายด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้ (สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน. 2553 : 55) ซึ่งสอดคล้องกับผลสรุปของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2552ข.) ที่สรุปผลการดำเนินงาน 9 ปี ของการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542-2552) ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ (Hardware) มากกว่าการนำเนื้อหาสาระในสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (Software) ไปใช้ในการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการนำเทคโนโลยีไปใช้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนและจัดกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สมพร กองสุข. 2544 ; ชันวา อ่วมมณี. 2548 ; ลดาวัลย์ สีทิต. 2550 และ อรรถสิทธิ์ เวชกุล. 2550) ที่สรุปว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารและการเรียนรู้ในระดับปานกลาง นอกจากนั้น (สนิท นันทชัย. 2549) ยังชี้ให้เห็นว่าการใช้ไอซีทีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้ผลดี ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีภาวะผู้นำและมีความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อลัน (Alan. 2004) ที่กล่าวถึงการนำเทคโนโลยีไปใช้ในหน่วยงานนั้น สิ่งสำคัญและจำเป็นมากคือ ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความชำนาญในการบูรณาการเทคโนโลยีและนำไปใช้ โดยสามารถดำเนิน

ผ่านสภาวะความเปลี่ยนแปลงได้ แต่ปัจจุบันยังมีหน่วยงานราชการอีกหลายหน่วยที่ผู้บริหารยังไม่เข้าใจไม่เห็นความสำคัญของระบบเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนและเห็นความสำคัญของงานเทคโนโลยีและการนำเทคโนโลยีมาใช้ในงานด้านต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้ได้บังคับบัญชาขาดความเชื่อมั่นและความมั่นใจในผู้บังคับบัญชา และขาดกำลังใจในการทำงาน (Alan, 2004 : 1-3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะการใช้งานไอซีทีในสถานศึกษา ด้วยรูปแบบการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพให้มากขึ้น ทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านทักษะและด้านเจตคติ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการนำไอซีทีมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) และการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายโครงการจัดหาระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อการศึกษา ตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของนักวิชาการและหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ (Houton, R. 1972 ; McClelland, D. 1973 ; อานนท์ สักดิ์วีระวิชัย. 2547 ; อภรณ์ ภู่วิทยาพันธ์ 2548 เทื่อน ทองแก้ว. ; 2550) (โครงการพัฒนาด้านสมรรถนะ ICT นิสิต คณาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2553 : ออนไลน์) และ (มนต์ชัย เทียนทอง. 2553) สรุปได้ว่าสมรรถนะ (Competency) เป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude) ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่งให้ประสบความสำเร็จและให้มีความโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ นอกจากนั้น (สิมา สีมานันท์ 2548 : 1-4) กล่าวสรุปว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “สมรรถนะ” มีการนำสมรรถนะมาใช้ในการบริหารผลงานข้าราชการ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่คาดหวังจากข้าราชการ ในขณะที่เดียวกันก็ยังสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลด้านอื่นๆ เช่น การสรรหา การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา การกำหนดตำแหน่ง การให้คุณให้โทษการเพิ่มประสิทธิภาพ และแรงจูงใจ และอื่นๆ จะดำเนินการโดยคำนึงถึงสมรรถนะเป็นสำคัญและ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2548 : 1) ได้เสนอข้อศึกษาที่สนับสนุนว่าเมื่อนำโมเดลสมรรถนะ (Competency Model) มาใช้ในองค์กรจะช่วยให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การพัฒนาสมรรถนะบุคคลให้เป็นไปตามตัวชี้วัดที่คาดหวังขององค์กรจึงมีความสำคัญ ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ย่อมมีความสำคัญ

การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาด้านไอซีที ในช่วงที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ศึกษาและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาด้านไอซีที “หลักสูตรคอมพิวเตอร์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา (E : ICT)” ระหว่างเดือน พฤศจิกายน-ธันวาคม 2553 โดยทดลองกับกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 เขต 3 และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวน 3 รุ่น ๆ ละ 3 วัน รวม 234 คน ใช้เนื้อหาการอบรมตามโครงการอบรมผู้บริหารโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณจัดซื้อคอมพิวเตอร์ โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แผนพัฒนาไทยเข้มแข็ง (SP2) พ.ศ. 2555 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้รูปแบบการอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตประกอบการบรรยายของวิทยากร และกำกับติดตามการฝึกทักษะปฏิบัติโดยผู้ช่วยวิทยากร ในสัดส่วน 1:10 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ผ่านการอบรมมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ (ICT) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีทักษะตามเกณฑ์กำหนดร้อยละ 82.96 และมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรการอบรมโดยเฉลี่ยในระดับมาก (พิสุทธา อารีราษฎร์ ; วิทยา อารีราษฎร์ และปราโมทย์ วังสะอาด, 2554) ตามหลักสูตรดังกล่าวแม้ว่าจะได้ผลในระดับหนึ่ง แต่อาจไม่ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม เพราะเป็นการอบรมโดยยึดเนื้อหาตามที่หน่วยงานบังคับบัญชากำหนด และควรมีการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบการพัฒนาด้วยจะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับการพัฒนา มีสมรรถนะด้านไอซีที หรือมีความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude) ที่ดีต่อไอซีที สามารถใช้ไอซีทีเป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนรู้และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาได้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นโยบายและแผนงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานภาครัฐสัมฤทธิ์ผลได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และมีสมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภาเรื่องสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพของคณะกรรมการคุรุสภา (ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 123, ตอนที่ 56 ง (8 มิถุนายน 2549), 289-305) ได้กำหนดสมรรถนะด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ไว้ 3 ด้านคือ (1) สามารถใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม (2) สามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ (3) สามารถส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา กอปรกับยังไม่

พบว่า มีผู้ใดหรือหน่วยงานใด ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาแก่เยาวชนส่วนมากของประเทศ

จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัย ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที โดยมุ่งศึกษาสมรรถนะด้านไอซีทีที่จำเป็นต่อผู้บริหารและศึกษาแนวทางการพัฒนาให้ผู้บริหารมีสมรรถนะด้านไอซีที ด้วยกระบวนการฝึกอบรมอันจะส่งผลให้ผู้บริหารมีความรู้ ทักษะ และมีวิสัยทัศน์ในการประยุกต์เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อพัฒนา การเรียนการสอนของครูและนักเรียน ส่งผลต่อการยกระดับการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ของประเทศไทย การพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาไทยเข้มแข็ง 2555 แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย พ.ศ.2552-2556 และนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ระยะ พ.ศ. 2554-2563 ของประเทศไทย ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบอย่างไร และความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นอย่างไร
2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบ วิธีการและขั้นตอนอย่างไร
3. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะด้านไอซีที และความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยดำเนินการ 3 ระยะ ภายใต้ขอบเขตการวิจัยที่ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินการ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา และระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 1

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะด้านไอซีที และความต้องการ และ จำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ร่างองค์ประกอบและความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 ประชุมกลุ่มย่อยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาความเหมาะสมร่างองค์ประกอบและความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 4 สร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามองค์ประกอบและความต้องการและ จำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 5 เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามองค์ประกอบและความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมร่างองค์ประกอบและความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 14 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา(Content Validity) ความเหมาะสมของเนื้อหาและตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความกับเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามองค์ประกอบ และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเป้าหมายหาคุณภาพแบบสอบถามองค์ประกอบและความต้องการและจำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็น ครู ศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง จำนวน 35 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถามองค์ประกอบและความต้องการและ จำเป็นต่อการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็น ครู ศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 362 คน

1.3 เนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยในระยะที่ 1 มุ่งศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในระยะต่อไป

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ระหว่างเดือน มกราคม 2554 - มีนาคม 2555

2. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 2

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ขั้นตอนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 ประชุมกลุ่มย่อยผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมเครื่องมือของรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบนำร่องกับกลุ่มผู้บริหารที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที
ของผู้บริหาร

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของ
ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมิน
ความเหมาะสมร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมเครื่องมือของรูปแบบ จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที
ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พร้อมเครื่องมือของรูปแบบ จำนวน 7 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเป้าหมายปรับปรุงรูปแบบและเครื่องมือของรูปแบบ
การพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองและสมัครใจเข้าร่วม
จำนวน 42 คน

2.3 เนื้อหาหรือตัวแปรที่ศึกษา

2.3.1 เนื้อหาที่ศึกษา เป็นการนำผลจากการศึกษาในระยะที่ 1 มาพัฒนา
รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมเครื่องมือของรูปแบบ

2.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

- 1) ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที
ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
เครื่องมือของรูปแบบ
- 2) ตัวแปรตาม คือ คุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้าน
ไอซีที ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
และคุณภาพของเครื่องมือของรูปแบบ

2.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระหว่างเดือน เมษายน - พฤศจิกายน 2555

3. ขอบเขตการวิจัย ระยะที่ 3

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการ

3.1.1 เลือกกลุ่มเป้าหมายเพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 35 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.1.2 ดำเนินการทดลอง ด้วยแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนหลัง (One - Group Pretest Posttest Design) โดยดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.1.3 เก็บข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เขตที่ 12 ประกอบด้วยจังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและกาฬสินธุ์ จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.3.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพของรูปแบบ

3.4 ระยะเวลาการวิจัย

การดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 ระหว่าง เดือน ธันวาคม 2555 - มีนาคม 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะด้านไอซีที หมายถึงความสามารถในการปฏิบัติงานด้านไอซีทีตามคุณลักษณะ 3 ด้านได้แก่

1. สมรรถนะด้านความรู้ หมายถึงความสามารถที่เกี่ยวข้องกับความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประยุกต์ใช้ไอซีทีตามองค์ประกอบสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเมินผลโดยแบบทดสอบวัดความรู้ด้านไอซีที ตามตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษา

2. สมรรถนะด้านทักษะ ด้านไอซีที หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการใช้งานเครื่องมือและอุปกรณ์ไอซีที รวมถึงการประยุกต์ใช้องค์ความรู้พื้นฐานตามสมรรถนะด้านไอซีที ให้เป็นไปตามตัวชี้วัดองค์ประกอบสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเมินผล ด้วยวิธีการประเมินผลงาน โดยที่เรียงตามแบบประเมินผลงานและเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด

3. สมรรถนะด้านเจตคติต่อไอซีที หมายถึง ความพึงพอใจหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อมีการรับรู้แล้วเกิดความตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของไอซีที ที่ทำให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานได้มากขึ้น ประเมินโดยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบสมรรถนะด้าน ไอซีทีกับการปฏิบัติงาน

องค์ประกอบสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ตัวแบบสมรรถนะ (Competency Model) ด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร (Documentary Study) การวิเคราะห์หัวข้อเรื่อง (Topic Analysis) การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) ของผู้ทรงคุณวุฒิและวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ จำนวน 6 องค์ประกอบ 48 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. การใช้ไอซีที เพื่อการศึกษา มี 11 ตัวชี้วัด
2. การใช้ไอซีทีเพื่อการจัดการเรียนรู้ มี 12 ตัวชี้วัด
3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไอซีที มี 8 ตัวชี้วัด
4. การใช้ไอซีที เพื่อการบริหารจัดการ มี 7 ตัวชี้วัด
5. การส่งเสริม สนับสนุนและประเมินผลการใช้ไอซีที มี 5 ตัวชี้วัด
6. การใช้ไอซีที เพื่องานอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ มี 5 ตัวชี้วัด

การพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีที ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง กิจกรรมการส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude) ที่ดีต่อไอซีที ประกอบด้วย การอบรมเชิงปฏิบัติการโดยวิทยากรที่ใช้เครื่องมือการสื่อสารประกอบการอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์หนึ่ง (Ning Socail Network) และการศึกษาด้วยตนเอง

รูปแบบการพัฒนาหมายถึง โครงสร้างหรือแผนผังที่แสดงความเชื่อมโยง กระบวนการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในด้าน องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้าน ไอซีที หลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะ ด้าน ไอซีทีและผลการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีที

ความต้องการและจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยครู ศึกษานิเทศก์และผู้บริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีต่อความต้องการและความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาตาม ตัวชี้วัดสมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ผู้อำนวยการ โรงเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่ใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตตรวจ ราชการกระทรวงศึกษาธิการ เขต 12 ประกอบด้วย จังหวัดร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคามและ กาฬสินธุ์ จำนวน 3,284 คน

การอบรมเชิงปฏิบัติการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หมายถึง การเรียนรู้ และการฝึก ปฏิบัติในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้ Ning Socail Network ประกอบการบรรยายของวิทยากรตามหลักสูตรการอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถของรูปแบบการพัฒนารูปแบบการพัฒนา สมรรถนะด้าน ไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1 / E_2 โดยที่

E_1 หมายถึง เกณฑ์ประสิทธิภาพของรูปแบบจากการทำแบบฝึกหัดหรือการปฏิบัติ กิจกรรมในระหว่างการอบรม คิดเป็นร้อยละของคะแนนจากการประเมินผลระหว่างอบรม วัดโดยใช้แบบประเมินผลประจำหน่วยอบรม

E_2 หมายถึง เกณฑ์ประสิทธิภาพของรูปแบบจากการทำแบบทดสอบหลังการอบรม คิดเป็นร้อยละของคะแนนจากการทดสอบวัดโดยใช้แบบทดสอบวัดสมรรถนะด้านความรู้

ประสิทธิผล หมายถึง ผลผลิตของการใช้รูปแบบพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะการปฏิบัติด้านไอซีที และความพึงพอใจองค์ประกอบสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้เข้ารับการอบรม

คุณภาพของรูปแบบ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ในด้านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านไอซีที หลักสูตรฝึกอบรม วิทยากร สื่ออุปกรณ์ เวลา สถานที่

2. ด้านกระบวนการ เป็นการประเมินวิธีการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะตามรูปแบบกำหนด ซึ่งเป็นการประเมินในระหว่างการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ

3. ด้านผลผลิต เป็นการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบโดยประเมินจากผู้เข้ารับการอบรม ในด้านความรู้ ทักษะปฏิบัติด้านไอซีที และความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านไอซีที ด้านการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการศึกษาทั่วไปและมีคุณสมบัติตามกำหนด

ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ครู-อาจารย์ ศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการใช้งาน ไอซีทีในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างดีและมีคุณสมบัติตามกำหนด

กลุ่มเป้าหมายให้ข้อมูลวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ศึกษานิเทศก์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เขต 12 ที่มีความรู้พื้นฐานและมีประสบการณ์ด้านการใช้งาน ไอซีทีในสำนักงาน

เครื่องมือของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบประเมินสมรรถนะไอซีทีด้านความรู้
2. แบบบันทึกการประเมินผลงาน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ในสองประเด็นดังนี้

1. ประโยชน์ในเชิงวิชาการ การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีการประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีและเทคนิคการพัฒนาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นนี้หรือสนใจนำการศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มประชากรกลุ่มอื่นต่อไป

2. ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ ผลการวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาทำให้ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์ประเมินมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถประยุกต์ใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านไอซีทีของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีสมรรถนะด้านไอซีทีอย่างยั่งยืนต่อไป

2.3 เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นำไปใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับออกประกาศนียบัตรรับรองด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน